

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתקסד

ערב שבת קודש פ' וישלח, ט"ז כסלו ה'תשע"ג

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חייילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ושתיים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"י שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לזכות

הרה"ת ר' לוי יצחק בן מרת חנה שיח' צייטלין,

ליום הולדתו, י"ב כסלו

הרה"ת ר' פישל יוסף בן מרת דאבע גיטל שיח' גראסמאן,

ליום הולדתו, ח"י כסלו

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי בן מרת אסתר שיינדל שיח' שגלוב,

ליום הולדתו, כ"ב כסלו

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק

ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

לזכות

הרה"ת שו"ב ר' שניאור זלמן שיח' שמוקלער

לרגל יום הולדתו ביום י"ט כסלו - חג הגאולה

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק,

ומתוך בריאות הנכונה, ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

*

נדפס ע"י משפחתו שיחיו

IN HONOR OF

Mr. Zelig Yisroel שיח' Zipp

On the occasion of his birthday, 18 Kislev

Mr. Mordechai שיח' Leaderman

On the occasion of his birthday, 19 Kislev

ON THEY GO FROM STRENGTH TO STRENGTH IN

HEALTH, HAPPINESS, TORAH AND MITZVOT.

IN LOVING MEMORY OF OUR DEAR MOTHER

Mrs. Chaya bas Reb Avrohom ע"ה Hoffman

Passed away on 20 Kislev, 5769

ת. נ. צ. ב. ה.

DEDICATED BY HER CHILDREN שיחיו

IN HONOR OF

Devorah Leah שיח' Wiener

Wiener

On the occasion of her second birthday,

Shabbat Parshat Veyishlach, 17 Kislev, 5773

AND IN HONOR OF

HER BROTHERS AND SISTERS שיחיו

*

DEDICATED BY THEIR PARENTS

Mr. & Mrs. Yitzchok Tzvi Hirsch and Miriam

Wiener

נדפס לעילוי נשמת ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל זיל זיסק

ולעני ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב זיל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה

ולעני ר' יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר חז"ל מרת חשא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה

ולעני ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולעני יוסף ב"ר ארי' ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם / משיח ש"פ וישלח היחש"ב

8 זמן הגאולה

כאשר שריפה בוערת "ויקח מן הבא בידו" / פי השבוע והזמן הנוכחי באור הגאולה

11 המעשה הוא העיקר

לדבר בכל החיות והלהט כו' שבת לאחרי שבת / הוראות למעשה בפועל

13 ניצוצות של משיח

גם העבודה צריכה להיות באופן דאחישנה / קטעים קצרים בעניני גאולה

14 כתב יד קודש

י"ט כסלו אר"ח סרצ"ט ס"ח / י"ט כסלו בתוך ג' ימים ד"בחר שבתא" פ' וישלח / צילום מהגהת הרבי על שיח ש"פ וישלח החשמ"ט

א. שבת פ' וישלח היא לעולם בסמיכות ל"ט כסלו, ובקביעות שנה זו – לא רק כימי השבוע שמתכרכים משבת זו, אלא בתוך ג' ימים ד"בחר שבתא"2.
וע"פ הידוע, ש"המועדים של כל השנה, ~~שבת~~ יש שייכות לאותן הפרשיות שחלות בהן". מוכן, שהמועד ד"ט כסלו, "חג החגים", יש לו שייכות לפ' וישלח.
וא' הרמזים בזה – כאגה"ק הידועה, שכתב רבינו הזקן "אחר ביאתו מפי"ב", שהתחלחה "קטנותי מכל החסדים ומכל כו"1, פסוק בפרשת וישלח"8.

ב. ופרטיות יותר:

"קטנותי" – הר"ע של ביטול, אבל לאורך גיסא, אין זה ביטול המציאות לגמרי, כי אם, ענין ~~של~~ קטנות, אבל מציאותו קיימת.
ויתירה מזה – כמובא בספרי9 ש"קטנותי" הוא הפסוק השמיני בפרשה השמינית. שמיני שבשמינית, רמז למאז"ל10 "הלמיד חכב צריך שיהא בו אחד משמונה בשמינית". "צריך שיהי בו מעט גאון"11, היינו, לא רק שמציאותו קיימת באופן של קטנות, אלא יש בו גם רגש של "נמעט) גאון".

וכמודגש גם בתוכן הכתובים – שאע"פ שאמר יעקב "קטנותי מכל החסדים וגוי", ~~אע"פ~~ אכ"טול, ועד כדי כך, שהי אצלו מקום לחשש "שמא משהבטחתי נתלכלכתי בחטא ויגרום לי להמטר ביד עשור"12, ולכן התפלל "העילוי נא גוי כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אכ על בניי"13. – הר"י, ביחר עם זה, ~~פוצץ~~ עם הדגשת תוקף התוצאות דיעקב"14:

10 להציו מהעילוי המיוחד ר"ט כסלו בשנה זו – באה תשעים שנה (ק"ק) לגאולה ר"ט כסלו בפעם הראשונה ותק"ט – תשנ"ט. עשרי פעמים ר"ט.

11 מספר השלם.

12 בכנור השיוניות ר"ט לנולה – הוא לוקט לוי"ע אנ"ע ע רב"ד.

13 י"ט כסלו, וגם יום השלישי, כ"ף כסלו, ש"ך לשכח"י (ש"י שנתא") – לענין הבטלה ומפניהם קו, מצי"א, ומבי"ם הל' שבת סכ"ט הי"ד, ש"י"ע אר"ח סרצ"ט ס"ח.

(15.1)

י"ט כסלו בתוך ג' ימים ד"בתר שבתא" פ' וישלח

בקשר עם חג הגאולה י"ט כסלו, מובא בזה צילום מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על תחילת התועדות ש"פ וישלח ה'תשמ"ט

(השיחה נדפסה בסה"ש תשמ"ט ח"א ע' 106)

להלן פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

א. שבת פ' וישלח היא לעולם בסמיכות לי"ט כסלו, ובקביעות שנה זו - לא רק בימי השבוע שמתברכים משבת זו, אלא בתוך ג' ימים ד"בתר שבתא"².

וע"פ הידוע ש"המועדים של כל השנה... יש שייכות לאותן הפרשיות שחלות בהן", מובן, שהמועד די"ט כסלו, "חג החגים", יש לו שייכות לפ' וישלח.

וא' הרמזים בזה - באגה"ק הידועה שכתב רבינו הזקן "אחר ביאתו מפ"ב", שהתחלתה "קטנתי מכל החסדים ומכל כו", פסוק בתחלת פרשת וישלח.

ב. [. . .] וכמודגש גם בתוכן הכתובים - שאע"פ שאמר יעקב "קטנתי מכל החסדים וגו'", ביטול, ועד כדי כך, שהי' אצלו מקום לחשש "שמא משהבטחתי נתלכלכתי בחטא ויגרום לי להמסר ביד עשו", ולכן התפלל "הצילני נא גו' כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים" - הרי, ביחד עם זה, בהמשך אחד ישנה גם הדגשת תוקף המציאות דיעקב:

(2) להעיר, שג' ימים נחשבים (בכמה ענינים) כמציאות אחת (ולדוגמא - בדין לבוד) - יום הש"ק, יום ראשון ויום שני, שבו חל (בש. ז.) י"ט כסלו, וגם יום השלישי, כ"ף כסלו, שייך לשבת ("בתר שבתא") - לענין הבדלה (פסחים קו, סע"א. רמב"ם הל' שבת פכ"ט ה"ד. שו"ע אדה"ז או"ח סרצ"ט ס"ח).

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע והכריז שכבר נשלמו כל עניני העבודה והכל מוכן לביאת המשיח • מזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה) (בלתי ידועה ומובנת כלל)) אינו "עבודת הבירורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבירורים), אלא, עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם • בימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש - היינו שיושבים יחד עם הקב"ה ב"שולחן ערוך" לסעודת הנישואין, הסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר • קטעים משיחת ש"פ וישלח, ט"ז כסלו ה'תשנ"ב - מוגה

א. [. . .] אף שמצד יעקב נגמרו ונשלמו כל עניני הבירורים וכבר אז (כשוישלח יעקב) היתה יכולה וצריכה להיות הגאולה [שלכן שלח מלאכים לעשו להודיע שהגיע הזמן ד"זעלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו", ו"ביקש לישב בשלוה" (כנ"ל*)]. מ"מ, לא בא ענין זה בפועל מצד (וב) העולם.

אבל, לאחרי "מעשינו ועבודתינו" דכל בני" במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד לאחרי גילוי תורת החסידות בי"ט כסלו, שאז התחיל עיקר הענין ד"יפוצו מעינותיך חוצה"¹, ומוסיף והולך ע"י רבותינו נשיאינו מדור לדור, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו

(1) ראה ספר השיחות תורת שלום ס"ע 112 ואילך.

(* ס"י בהשיחה - סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 161 ואילך.

הופצו המעיינות חוצה בכל קצוי תבל - כבר נגמרו ונשלמו כל הענינים גם מצד (וב) העולם, כפי שהודיע והכריז שכבר נשלמו כל עניני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", והכל מוכן לביאת המשיח.

ומזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה) (בלתי ידועה ומובנת כלל)) אינו "עבודת הבירורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבירורים)², אלא, עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם.

(2) במכ"ש וק"ו מאופן עבודתו של יעקב לאחרי שחשב שעשו נתברר כבר, גם לאחרי ששבו המלאכים ואמרו שלא נתברר עדיין כלל - שלא עסק ב"עבודת הבירורים" (לברר את עשו), אלא עסק ב"העלאת מ"נ להמשיך מ"ד דמקיף דתהו" ע"י המנחה (תו"א) פרשתנו כד, רע"ד).

ב. ויש לומר, שהמעלה המיוחדת בדורנו זה מרומזת בהפטרה דפרשת וישלח – "והי' בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש גו' וירשו הנגב את הר עשו כו' וגלות גו' עד צרפת גו' ירשו את ערי הנגב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו":

מהחידושים של (יוסף וההמשך ד) – "בית יוסף" שבדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ששמו הראשון יוסף), לגבי הדורות שלפנ"ו עד לדורו של רבינו הזקן ("בית יעקב" ⁴) – שעל ידו נעשה הפצת המעיינות חוצה בכל קצוי תבל ממש, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, כמדינת צרפת, אשר, בזמנו של רבינו הזקן (וכן בזמנם של רבותינו נשיאנו שלאח"ז) לא ה' גילוי בקביעות כ"כ הפצת תורת החסידות במדינת צרפת, להיותה תחתון למטה (ועד כדי כך שרבינו הזקן חשש לנצחונה של צרפת כו" ⁵), ודוקא בדורנו זה, ע"י "בית יוסף", נעשה גילוי והפצת המעיינות גם במדינת צרפת ⁶, ביסוד שם ישיבת "תומכי תמימים" ע"ד כבליובאוויטש, ולכן, הגיע בפועל הזמן ש"ירשו את ערי הנגב", "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו".

ויש להוסיף ולהעיר ע"ד הרמז:

"צרפת" בגימטריא שבע מאות ושבעים (770), השלימות דמספר שבע, כפי שכל א' כלול מעשר (שבעים), וכפי שכל א' כלול ממאה (שבע מאות), ושניהם יחד (שבע מאות ושבעים), וי"ל שבזה מרומז שבהבירור דמדינת צרפת, נגמר ונשלם בירור העולם שנברא בשבעת ימי הבנין בכל הפרטים ופרטי

(3) עובד' א, יח ואילך.

(4) להעיר מהשייכות המיוחדת דרבינו הזקן ליעקב (ראה בארוכה מעייני הישועה (קה"ת תשמ"ח) ע' 101 ואילך).

(5) ראה ספר התולדות אדה"ז (קה"ת תשל"ז) ע' ננט (בהוצאת תשמ"ז – ח"ד ע' 1025) ואילך. וש"נ.

(6) ראה גם ספר השיחות תשמ"ט ח"ב ע' 570 ואילך.

פרטים.

ולהעיר, שהבירור ד"צרפת" שמספרו "770" נעשה ע"י (ה"להבה" שמאירה מ) – "בית יוסף", ועד לבית יוסף כפשוטו, הבית שבו בחר ועד שקנהו ובו חי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בעשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ומשם הולכת ונמשכת ("מוסיף והולך") העבודה ד"בית יוסף" – שמספרו (מספר הבית כפשוטו) "770".

ובעומק יותר – "צרפת" אותיות "פרצת", שבזה מרומז שגילוי והפצת המעיינות הוא בצרפת – פריצת כל הגדרים, ולא רק באופן שמצד פריצת כל הגדרים דהמעיינות באים הם גם בתחתון שאין תחתון למטה ממנו, אלא יתירה מזה, שענין זה הוא גם מצד התחתון, כמודגש בכך ש"צרפת" אותיות "פרצת" ⁸, ועי"ז נעשה "פרצת" ⁹ עליך פרץ ¹⁰, "זה משיח, שנאמר ¹¹ עלה הפורץ לפניו" ¹².

ג. ובדורנו זה גופא ניתוסף עוד יותר בכהנ"ל כש"קיימא סיהרא באשלמותא" דחודש כסלו בשנה זו:

ידוע ומפורסם הר"ת דשנה זו – "הי' תהא שנת נפלאות בה", "בכל (מכל כל) ¹³", היינו, שהשנה עצמה וכל הענינים שבה הם באופן

(7) ראה לקמן ח"ב ע' 472 ואילך.

(8) ובסגנון דלעיל – שהמקבל מתאחד עם המשפיע להיות כמותו, ע"ד "והי' אור הלבנה כאור החמה" (וראה לקמן הערה 10).

(9) וישב לה, כט.

(10) פרץ על שם הלבנה בנפרצת לעתים ונבנית לעתים" (כנ"ל*) – וי"ל ש"נפרצת" (פריצה, מיעוט הלבנה) הוא גם מלשון פריצה, שבזה מרומז שבמיעוט הלבנה (בחציו השני של החודש) נכלל גם פריצת גדר הלבנה שמקבלת מן החמה להיות כמו החמה.

(11) מיכה ב, יג.

(12) אגדת בראשית ספס"ג. וראה ב"ר ספס"ה ובפרש"י.

(13) נוסח ברכת המזון, וראה ב"ב טז, סע"ב ואילך.

(* בהערה 87 בסה"ש שס ע' 163.

גם העבודה צריכה להיות באופן ד"אחישנה"

ידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – שנמצאים אנו בימי הגלות האחרונים, והנה, מאחר שרוצים שהגאולה תהי' באופן ד"אחישנה", "מיד הן נגאלין", "משיח נאו" – מובן, שגם העבודה צריכה להיות באופן ד"אחישנה", שזוהו אופן העבודה ד"בכל מאודך", למעלה ממדידה והגבלה.

(משיחת ש"פ וישלח ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

אכן נדפס כבר בעיתונים ש"אָט אָט קומט משיח!"

. . ידוע פתגם בעל הגאולה שכאשר יבוא משיח צדקנו יודפס הדבר בעיתונים!...

ולהעיר – שאכן נדפס כבר בעיתונים ש"אָט אָט קומט משיח!" – בודאי ילמדו בזה פירושים, אבל אעפ"כ כו'.

. . ואף שלכאורה אינו מובן מהו העילוי שיודפס בעיתונים אודות ביאת משיח צדקנו – מהו הערך של "עיתונים" כאשר מדובר אודות ביאת משיח צדקנו, ובפרט שהבשורה על ביאת משיח צדקנו תהי' ע"י אליהו הנביא מבשר הגאולה! – אבל אעפ"כ כך אמר אדמו"ר הזקן!

אבל לאידך – מובן ופשוט שהעיקר הוא עצם הענין דביאת משיח, ולא מ"ש בעיתונים אודות ענין זה.

(משיחת ש"פ וישב, כ"ק כסלו ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

הקושיא הכי גדולה והתירוץ על-זה

מובא בספרים ש"תיקו" זה ראשי-תיבות – "תשבי יתרץ קושיות ואיבעיות", והקושיא הכי גדולה והאיבעיא הכי גדולה שהוא צריך לתרץ היא, "וויפל איז אַ שיעור צו מאַטערן אידן אין גלות!?"

והתירוץ ע"ז הוא, שהקב"ה מוציא את היהודים מהגלות!

והוא מביא אותם בשמחה וטוב לבב, "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

(תרגום חפשי משיחת י"ט כסלו ה'תשל"ב - בלתי מוגה)

[ע"ד* תורת הבעש"ט הידועה⁵ בנוגע לתכלית שליחות וירידת הנשמה בגוף, שיכול להיות שנשמה תרד למטה וחיה שבעים-שמונים שנה כדי לעשות ליהודי טובה פעם אחת. זאת-אומרת, שהגם שהיהודי למד תורה וקיים כל המצוות, קלות וחמורות – יכול להיות שעיקר שליחות הנשמה שלו בגוף היא בכדי לעשות טובה ליהודי!]

ידיעה זו גופא מוסיפה יותר מרץ וחיות לכל יהודי בעבודתו בפועל:

לחזק כל פעולותיו במילוי שליחותו של הקב"ה בעולם לעשות "דירה בתחוננים", ע"י קיום התורה ומצוות, והפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה גם ליהודים אחרים, עד גם בנוגע להפצת שבע מצוות בני נח אצל אינם-יהודים⁶.

ולא רק באופן ד"ויצא" – לצאת בעצמו לעשות השליחות, אלא "וישלח" – לעשות (או לחזק) שגם אחרים יהיו (יותר חזק ויותר בגלוי) "שלוחים" של הקב"ה, ועד עם כחות ד"מלאכים ממש", כנ"ל**.

(משיחת ש"פ וישלח, י"ד כסלו התשמ"ח - חוזה, תרגום מאידית***)

(5) "היום יום" ה אייר. אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ג ע' קעד. ע' רצה. ח"ד ע' תקכא. ועוד.

(6) ראה רמב"ם הל' מלכים ספ"ח.

ע"פ שו"ע, כמובן, אבל, באופן שלמעלה מסדר מסודר כו'.
* קטע זה המובא באריחים – נשמט מהשיחה
שנדפסה (בתרגום) בהתוועדות תשמ"ח ח"א ע' 595.

** סעיף י' בהשיחה והע' 52 (סה"ש שם ע' 144).
*** התרגום דשיחה זו הוגה ותוקן מחדש על-ידינו.

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאח ע"ה בלוי

מול"כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

של "נפלאות", "פלא" שלמעלה מנס¹⁴, ו"פלאות" לשון רבים, ועד ל"נפלאות", נו"ן פלאות¹⁵, ולכל לראש והוא העיקר – "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹⁶ ("נפלאות" גם לגבי יצי"מ¹⁷).

ובשנה זו עצמה כבר "קיימא סיהרא באשלמותא" דחודש השלישי (שלימות של ג' חדשים, "בתלת זמני הוי חזקה"¹⁸), ועומדים בסמיכות ליום השלישי בחודש השלישי, מתן תורה דתורת החסידות¹⁹, התחלת הגילוי דתורתו של משיח, שאז יהיו הנישואין דהקב"ה וכנס"י באופן ש"והי' אור הלבנה כאור החמה".

[ולהעיר, שענין זה מודגש גם בכך ששנה זו היא שנה שלימה, שחשון וכסלו שניהם שלמים (גם חדשים שלמים בהמשך אחד), ושנה תמימה (תמימות יתירה²⁰), שניתוסף

(14) ראה לקו"ש חט"ו ע' 368 הערה 16. וש"נ.

(15) זח"א רסא, ב.

(16) מיכה ז, טו.

(17) ראה אוה"ת נ"ך עה"פ (ע' תפז). וש"נ.

(18) ב"מ קו, רע"ב. וש"נ.

(19) ובשנה זו מלאו תשעים שנה להכרזה שי"ט כסלו הוא ראש השנה לתורת החסידות (ט"ז כסלו תרס"ב – תשנ"ב), שמאז ניתוסף "שטורעם" מיוחד בהפצת המעיינות חוצה ע"י "חיילי בית דוד" שלוחמים "מלחמת בית דוד" ומנצחים את אלה "אשר חרפו עקבות משיחך" (כדברי כ"ק אדנ"ע בהשיחה הידועה) – כפי שכבר נעשה בשלימות בסיומה של שנת הפ"ט שמסיימים מזמור פ"ט (בגימט' פדה) בתהילים באופן ד"ברוך ה' לעולם אמן ואמן", ועתה נמצאים בשנת הצד"ק, הקשורה עם ביאת משיח צדקנו ובנין ביהמ"ק השלישי, כסיום וחותם מזמור צד"ק בפסוק "ויהי נועם גו' ומעשה ידינו כוננהו", שקאי על השראת השכינה בביהמ"ק השלישי (מדרש תהילים עה"פ), שזוה"ע הנישואין דהקב"ה וכנס"י, כדאיתא במדרש (שמו"ר פ"ג, ז) בנוגע להמשכן, ושלימותו בביהמ"ק השלישי (וראה לקמן בשוה"ג להערה 23).

(20) כולל גם השלימות ד"שבע שבתות תמימות תהינה" כשהתחלת הספירה במוצאי שבת, תמימות כימי בראשית – שלימות משולשת (ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 12 ואילך. וש"נ).

בה חודש העיבור²¹ – די ש לומר, שבשנה שלימה (שלימות החדשים חשון וכסלו) מודגשת שלימות (חדשי) הלבנה (כפי שמקבלת מהחמה), ובשנה תמימה (הוספת חודש העיבור²²) מודגשת שלימות הלבנה שנעשית כמו החמה, כיון שע"י חודש העיבור משתווית שנת הלבנה לשנת החמה, מעין ודוגמת "והי' אור הלבנה כאור החמה".

ויש לקשר זה עם דרושי חתונה שאמרם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו²³ (שנדפסו מחדש ובתוספת ביאור כו'²⁴) – דרושים בתורת החסידות השייכים לחתונה – שבזה מודגשת ביותר השייכות לחתונה דכנס"י עם הקב"ה לימות המשיח, שאז יהי' עיקר ושלימות הגילוי ד"תורה חדשה מאתי תצא".

ומזה מובן שבימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש²⁵ – היינו שיושבים יחד עם הקב"ה ("ישראל וקוב"ה כולא חד") ב"שולחן ערוך"²⁶ לסעודת הנישואין, הסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, שבסיומה "אומר לו

(21) ערכין לא, א – במשנה.

(22) ובהדגשה יתירה בשייכות ל"ט כסלו, ראש השנה לתורת החסידות – שבו מתחילים ללמוד שיעורי התניא (כפי שנחלק לימי השנה) לפי החלוקה דשנה מעוברת.

(23) בהחתונה ד"בית יוסף" בשנת תרפ"ט*.

(24) ביום א' פ' וישב, טו"ב כסלו – נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכל אחד ואחת שיחיו "קונטרס דרושי חתונה", בצירוף שתי שטרות של דולר לצדקה (המו"ל).

(25) כלומר לא זו בלבד שנשלמה העבודה וצריכים לפעול הגילוי בעולם (כנ"ל ס"א), אלא יתירה מזה, שישנו כבר בפועל ובגלוי, וצריכים רק לפתוח את העינים, כי מכבר "נתן לכם" . עינים לראות".

(26) ובפרט לאחר שלימות העבודה בכל הדורות בקיום ה"שולחן-ערוך" (דה"בית יוסף") עם ה"מפה" שעל ה"שולחן-ערוך" (הגהות הרמ"א על השו"ע דהב"י) – כיזוע הרמז במ"ש "ובני ישראל יוצאים ביד

(* להעיר מהשייכות דשנת תרפ"ט ל"פרצת" – שהשלימות דה"ט - (שכל א' מהתשעה כלול מעשר) היא צ', ד"ל שבזה מרומז שבשנת הצד"ק נעשית שלימות הנישואין. שהו"ע ענין הנישואין דכנס"י עם הקב"ה.

(הקב"ה) לדוד (דוד מלכא משיחא) טול (כוס של ברכה) וברך, אומר להן, אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר²⁷ כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא²⁸.

ד. והמעשה הוא העיקר²⁹:

בבואנו מערב שבת שבו קיימא סיהרא דחודש כסלו באשלמותא, והמשכו ביום הש"ק ומוצאי ש"ק (יום ראשון) (שנקרא יום אחד, ש"ה' הקב"ה יחיד בעולמו³⁰), ט"ו"ב (כסלו), ג' ימים רצופים שיש בהם מעלה (קדושה) מיוחדת, והמשכס בח"י, ערב י"ט כסלו, ועאכו"כ בימי הגאולה י"ט וכ"ף כסלו, והמשכס בימים שלאח"ז עד לימי חנוכה – יש לערוך התוועדות חסידותיות³¹ (חסידישע פארבריינגענישן) בכל מקום ומקום, בכל מדינה, בכל עיר ובכל שכונה כו', ולא רק התוועדות גדולות במקומות מרכזיים ועיקריים, אלא בכל מקום ומקום כפשוטו, כולל גם שבכל מקום פרטי תהי' ההתוועדות באופן של "עיקר" (ולא באופן שמקום פלוני הוא "עיקר", משפיע, ומקום פלוני הוא "טפל", מקבל), ולא זו בלבד שאין זה גורע בה"עיקר" שבמקום שני, אלא אדרבה, שע"ז

רמה, שרומז על הרמ"א, שלאורו הולכים כל בני"ע עד סוף כל הדורות, וע"ז יוצאים מהגלות אל הגאולה.

(27) תהלים קטז, יג.

(28) פסחים קטז, ב.

(29) אבות פ"א מ"י.

(30) ב"ר פ"ג, ח. פרש"י בראשית א, ה.

(31) להעיר מפתגם בעל הגאולה ע"ד גודל הפעולה דהתוועדות חסידית יותר מפעולתו של מלאך מיכאל

(* סולל גם אחינו בני' הספרדים - כפי שמצינו בנר חנוכה שגם הספרדים (שבדרך כלל נוהגים כהב"י) נוהגים כהרמ"א, וכן לאי"ז, שהאשכנזים נוהגים כהספרדים, כמודגש בפסק הרמ"א כדעת הרמב"ם ולא כדעת התוספות (ראה ט"ז א"ח ר"ס תרעא). - ולהעיר גם מהפסטר פרשת וישלח: "גלות גוי צרפת (אשכנז) וגלות ירושלים אשר בספרד ידשו את ערי הנגב", החיבור והאיחוד דאשכנזים וספרדים בבירור וירושת אדום, ששייך לתוכן הענין זהדלקת נרות חנוכה "על פתח ביתו מבחזי", כדי להאיר את החושך ("משתשקע החמה"). יעד לכליא גרלא דתרמודא"י.

(* הערה 65 בסה"ש שם ע' 161.

לדבר בכל החיות והלהט כו' שבת לאחר שבת

. . כשם שבמלאכת הבריאה, הרי ע"י פעולה "קטנה" (הורדת הקורנס) נשלמה כל מלאכת הבריאה ("ויכל גו' מלאכתו"), ומזה נכנסו מיד ל"וישבות ביום השביעי¹,

עד"ז הוא גם אצל בני", שכל יהודי הוא שלוחו של הקב"ה וכמותו דהמשלח (כנ"ל בארוכה²), דגם כשמדובר אודות פעולה טובה אחת ויחידה, ואפילו כשהמדובר הוא בפעולה הכי קטנה שהיא לא יותר מ"כחוט השערה" – צריך הוא לדעת, שיכול להיות, שפעולה זו היא ה"מכה בפטיש", או יותר "קרוב" – "הורדת הפטיש", שעל ידה נשלמת כל העבודה דזמן הגלות, ומיד (אחרי הפעולה) נכנסים ל"יום שכולו שבת ומנוחה². וכהפס"ד ברמב"ם³: "עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

עפ"ז יש לנו גם הסברה על כך שמרעישים ללא הרף ("מ'האלט אין איין שטורעמען") שיהודי צריך "לרדוף" ("דארף זיך יאגן") להוסיף עוד פעולה ועוד פעולה בתומ"צ, הפצת היהדות והמעיינות חוצה, ובפרט בשנה זו – בעניני "הקהל" ו"תשמח" (שמחה), כי ע"ז אפשר להביא את משיח צדקנו ברגע א' קודם*.

דלכאורה: בני"ע הרי מחכים למשיח כבר אלפי שנים⁴, וכבר עשו ריבוי תורה ומצוות במשך כל הדורות!?

וע"פ הנ"ל הרי זה מובן: מכיון שמדובר אודות מילוי והשלמת שליחותו של הקב"ה לעשות לו ית' דירה בתחתונים – הרי הקב"ה אינו מוגבל האם זה יהי' ע"י פעולה קטנה או גדולה, ע"י גדול שבגדולים או קטן שבקטנים – הרי יתכן, שפעולה קטנה זו ע"י ילד קטן תהי' ה"מכה בפטיש" שתביא את הגאולה!

(3) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(4) כמבואר בפרשתנו בנוגע ליעקב ובפשוטו של מקרא – פרש"י (לג, יד בסופו).

אם רוצים בכל זאת לדבר על משיח צדקנו – לא צריכים לצעוק... אלא יכולים לדבר בנחת ובמתינות, להפטיר בניגון חרישי, ולכל היותר למחוא כפים. ואם הוא מחמיר ומחדר כו' – ימחה כפיו באופן דאחורים כנגד אחורים – אבוי ל"מחיאית כפים" שכזו, אבוי ל"מכה בפטיש" שכזה, ואבוי ל"חומרה" ו"הידור" (ו"ידיעת ההלכה") כאלו...

והמענה לזה – שהיא הנותנת: מכיון שלאחרי ריבוי הדיבורים והפעולות כו' עדיין לא בא משיח צדקנו, הרי, אין ברירה אחרת אלא להתנהג באופן של "ווילדקייט",

(* סעי' ג-ח בשיחה (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 139 ואילך).

(**) [בהנחה בלתי מוגה נכתב כאן:] ועד"ז בנוגע לדיבור אודות ביאת המשיח – דלכאורה, הדיבור בכל החיות והלהט כו' שמשיח צדקנו בא תיכף ומיד ממש, הו"ע של "ווילדקייט" [= פראות], שהרי, כבר נאמרו דברים אלו **ריבוי פעמים**, ואעפ"כ לא אז מאומה (לכאורה), ומה מקום להמשיך ולדבר בזה בכל החיות והלהט כו', שבת לאחר שבת!?

(אג"ק שלו ח"ג ע' תיג. ושי"נ).

(32) ב"ב כא, סע"א. כב, רע"א. וראה אוה"ת ויצא ריח, ב ואילך.

(33) אחת בעצמו ושתים ע"י שלוחיו, או שמשתתף בעצמו בשלשתן כיון שנוערכות בזמנים שונים – בליל י"ט כסלו, ביום י"ט כסלו, ובפרט קרוב לסיומו ובאופן שיומשך גם בליל כ' כסלו (כנ"ל*).

(34) ראה "התמים" ח"ב ס"ע מה ואילך. לקו"ש ח"ב ע' 497 ואילך.

(35) מלאכי בסופו.

(36) ובלשון הרב הוא בעל הגאולה: "זה היום . . . אשר בו . . . יתעוררו אלפי לבבות בישראל לתשובה ועבודה שבלב כו'" (לקו"ד ח"א יט, ב).

(37) ישע"י מא, ו.

(38) ברכות ח, רע"א.

– כך גם בדור דעקבתא דמשיחא ביחוד⁵, כמובא גם בכתבי האריז"ל⁶ שבדור דעקבתא דמשיחא יהיו "נשותיהם מושלות עליהם", היינו שיצייתו לנשותיהן, רק צריכים לפעול אצל הנשים שלא יבקשו דברים של מה בכך, ענינים טפלים ומותרות – אלא יבקשו את הדברים שצריכים לבקש.

וכפי שהי' במתן תורה, שהנשים הכריחו (את האנשים) לקבל את התורה (עי"ז שלא השתתפו בחטא העגל⁷ שהוא ההיפך דמ"ת⁸), וקדמו להשתתף בנדבת המשכן⁹, ועוד ועיקר – שייכותן המיוחדת להליכה אח"כ לארץ ישראל בגאולה¹⁰ ע"י משה רבינו – גואל ראשון¹¹, וכמובא בגמ' ובמדרש¹² שדוקא הנשים חיבבו את הארץ כהסיפור דבנות צלפחד¹³, שזו ההיפך מעצת המרגלים,

יה"ר שכך יהי' גם עם הנשים שבדור זה, שישכחו מכל עניני המותרות ויתבעו מבעליהן¹⁴: ראשית – ללכת ולקבל את התורה על-מנת ללמוד וללמד לשמור ולעשות, ושנית – אפי' כאשר נמצאים עדיין במדבר, בחוץ לארץ, להעמיד שם בגלות את המשכן לו ית', ושימסרו לצורך כך את הזהב, כסף ונחושת עם כל שלש עשרה או חמש עשרה הדברים¹⁵ שמונה שם בפרשה¹⁶,

ועי"ז גופא הן יפעלו אח"כ בגלוי שיוכלו לילך בקרוב קוממיות לארצנו, בביאת משיח צדקנו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן אני מאמין.

(תרגום חפשי ומעובד משיחת י"ט כסלו ה'תשכ"ב – בלתי מוגה)

5) שהוא גלגול של הדור שיצא ממצרים (כתבי האריז"ל שער הגלגולים הקדמה כ. לקוטי תורה וספר הליקוטים שמות ג, ד). 6) ספר הליקוטים שמות ג, ד. 7) הנשים לא רצו ליתן ולא נתנו זהבם לעשיית העגל (פרדר"א פמ"ה. ועוד). וראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 299 הע' 11. 8) "ומיחו בבעליהם" (במדב"ר פכ"א, י). 9) ויקהל לה, כו. וראה סה"ש שם הע' 13. 10) שאמרו חז"ל (סוטה יא, ריש ע"ב) "בשכר נשים	צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים". 11) שהוא גואל אחרון (ראה שמו"ר פ"ב, ד. זח"א רנג, א. וראה לקו"ש חי"א ע' 8 ואילך. וש"נ). 12) ספרי פנחס כז, א. וראה גם במדבר שם. ועוד. 13) פינחס כז, א-ד. וראה פרש"י שם כו, סד: "על הנשים לא נגזרה גזירת המרגלים לפי שהן היו מחבבות את הארץ". 14) ראה גם לקו"ש שבהערה 18. 15) ראה לקו"ש שם ע' 902 ובהנסמן שם. 16) ר"פ תרומה.

ובפשטות – שתיכף ומיד ממש (בהמשכה של התוועדות זו, עוד לפני תפלת המנחה) מתקיימת בקשת יעקב (בשם ועבור ובשליחות כביכול דכאו"א מישראל) "לישב בשלוה" (שקורין במנחה) **בפועל ובגלוי** (כיון שכבר לפני"ז נתקיים היעוד "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"), ונתקיים "אך צדיקים גו' ישבו ישרים את

פניך"³⁹, בביהמ"ק השלישי, ושם תערך ההתוועדות הגדולה דחנוכת ביהמ"ק השלישי במעמד כל בניי ("כל יושבי' עלי"⁴⁰), עוד לפני ימי חנוכה, ובימי חנוכה יתוסף עוד יותר ("מוסיף והולך") בשלימות הגאולה באופן ד"ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון"⁴¹.

39) תהלים קמ, יד.

40) ערכין לב, סע"ב.

41) תהלים פד, ח.

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות הרה"ת **אורי אהרן יואל בן מינדל**

וזוג' **בתי'ה רות בת שרה שיחיו וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו**

ולזכות **דוד יעקב בן מינדל שי', מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו**

וילדיהם: **עדן שרה ושהם מרדכי שיחיו ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי'**

ולזכות האשה **רייזל פרומה בת חי' רחל שתחי'**

ולזכות הרה"ת **יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי'**

ולזכות **צבי בן חי' רחל שי'**

מוקדש לעילוי נשמת ר' **יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל** – נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו **טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה** – נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם – יבלחט"א – הרה"ח **שמואל סטראל** ומשפ' שיחיו

כאשר שריפה בוערת "ויקח מן הבא בידו"

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

"ויקח מן הבא בידו" (פרשתנו לב, יד)

כאשר - רחמנא ליצלן - בוערת שריפה, רואים בטבע האדם שהוא אינו נעמד להציל את חפציו באופן מסודר - אשר בתחילה מחפש במגירה שבה מונח דבר יקר ולאחמ"כ הולך למגירה שני' שבה נמצא דבר שאינו יקר כ"כ (כמו הקודם) אך גם הוא חשוב - אלא הקב"ה הטביע בטבע בני אדם שכאשר בוערת שריפה אזי מיד "ויקח מן הבא בידו" ו"מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה"¹.

[והנמשל:] גם כאשר אפשר לערוך חשבונות - חשבונות שאינם אמיתיים או אפילו חשבון צדק אמיתי - שבשנים כתיקונם ה' צריך להיות סדר שונה, הרי זה לא נוגע ל"שעת חרום", שעה בה הקב"ה שורף את שיירי הגלות האחרונים, ורוצה שיהיו ראויים ל"ואתם תלוטטו לאחד אחד בית ישראל"² וכפירוש רש"י³ שהקב"ה אוחד ביד כ"א ומוציאו מהגלות. אמנם, גם מצד היהודי צריכה להיות איזו הכנה, "ויקח מן הבא בידו", ועל כך אומרים שהגיע כבר הזמן לקדש את שמו של הקב"ה באופן שגם אינם-יהודים יראו זאת, על-ידי שהיהודי יהי' יהודי באהליך ויהודי בצאתך, עם "גאון יעקב" ועם כל התוקף בנוגע לשמו, לבושו ולשונו, וכל העניינים שבזכותם יצאו בני ישראל מגלות מצרים⁴, "כימי צאתך מארץ מצרים"⁵,

ובודאי שניתן הכח לבצע זאת בשלימות, וכאמור לעיל - בשמחה ובטוב לבב,

וזה גם ירזו, יקדים וימהר את קיום היעוד ד"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". (תרגום חפשי משיחת י"ט כסלו ה'תשמ"מ - בלתי מוגה)

(1) ראה מכילתא (ורש"י) בא יב, יז. וראה אנציק' (4) ראה פס"ז (לקח טוב וארא ו, ו. וראה בהנסמן בלקו"ש חל"א ע' 230).

(2) ישעי' כז, יב.

(3) נצבים ל, ג.

טוענים ועושים "געוואלד" היתכן שמשיח לא בא?!

כללות העבודה דזמן הגלות היא - עבודת התשובה:

סיבת הגלות היא - "מפני חטאינו גלינו מארצנו", כפי שאומר כאו"א מישראל בעמדו בתפלה לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה!

[. .] ומכיון שזהו מצב שישנה שייכות לענין ד"חטאינו", הרי מובן, שהעבודה במצב כזה היא - עבודת התשובה.

והנה, אצל בעלי-תשובה הסדר הוא - "צועק ונענה מיד"¹, ויתירה מזה: "טרם יקראו ואני אענה"².

ועפ"ז: מכיון שכל יהודי אומר בתפלתו "כי לישועתך קוינו כל היום", "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", ובלשון הידוע: "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח . . אחכה לו בכל יום שיבוא".

- ובפרט ע"פ המבואר במדרש תהלים³ הידוע (והובא גם בפירוש הרד"ק⁴) אודות ההכרח והנחיצות שבנ"י יבקשו על הגאולה ובנין ביהמ"ק (כפי שכבר נדפסו ונתפרסמו הדברים)⁵, והרי דבר ברור הוא שכל יהודי רוצה לקיים את ציווי חז"ל, ובפרט "א געשמאקער ציווי" [= ציווי נעים] אודות הגאולה ובנין ביהמ"ק -

טוענים יהודים ועושים "געוואלד": היתכן שמשיח צדקנו עדיין לא בא?! "עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו"...

ופשוט, שאין הכוונה לבוא ב"טענות" למישהו, עאכו"כ להקב"ה!

הכוונה היא, איפוא, "טאפאָרו-דא-פלאַחו"⁷ (הגרזן על העץ, מעשה בפועל), "מ'מאנט תכלית" ... [= תובעים "תכלית"] וה"תכלית" היא - שמשיח צדקנו יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, בעגלא דידן ממש, בשעתא חדא וברגעא חדא, "ארו עם ענני שמיא"⁸, "אחישה"⁹ ב"אחישה".

(משיחת י"ט כסלו ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(1) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ז.

(2) ישעי' סה, כד.

(3) מזור יז (בהוצאת באבער - ע' סד).

(4) סוף שמואל ב'.

(5) ראה שיחת ליל ז' מרחשון סל"א - נדפסה ב"יחי המלך" גליון תקמא ע' 3 ואילך.

(6) ירמ' ח, כ.

(7) סה"ש ה'ש"ת ע' 105. תש"ב ע' 87. תש"ד ע' 104.

(8) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.

(9) ישעי' ס, כב. וראה סנהדרין שם.

(1) תהלים כט, יא. ובפרש"י: ורבותינו דרשוהו

(2) זבחים קטז, א) במתן תורה כו'.

(3) מכילתא (פרש"י) שם.

(4) שמו"ד פכ"ח, ב. וראה גם לקו"ש ח"ב ע' 528 ואיך. ועוד.

(1) תהלים כט, יא. ובפרש"י: ורבותינו דרשוהו

(2) יתרו יט, ג.

(3) מכילתא (פרש"י) שם.

(4) שמו"ד פכ"ח, ב. וראה גם לקו"ש ח"ב ע' 528 ואיך. ועוד.

(1) תהלים כט, יא. ובפרש"י: ורבותינו דרשוהו

(2) יתרו יט, ג.

(3) מכילתא (פרש"י) שם.

(4) שמו"ד פכ"ח, ב. וראה גם לקו"ש ח"ב ע' 528 ואיך. ועוד.

(1) תהלים כט, יא. ובפרש"י: ורבותינו דרשוהו

(2) יתרו יט, ג.

(3) מכילתא (פרש"י) שם.

(4) שמו"ד פכ"ח, ב. וראה גם לקו"ש ח"ב ע' 528 ואיך. ועוד.

(1) תהלים כט, יא. ובפרש"י: ורבותינו דרשוהו

(2) יתרו יט, ג.

(3) מכילתא (פרש"י) שם.

(4) שמו"ד פכ"ח, ב. וראה גם לקו"ש ח"ב ע' 528 ואיך. ועוד.